

عنوان مقاله:

کفایت درنکاح ازدیدگاه اسلام

محل انتشار:

نخستین همایش ملی علوم اسلامی حقوق و مدیریت (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

علی اکبر ایزدی فرد - استادتمام فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه مازندران

سیدمجتبی حسین نژاد - دانش اموخته پسادکتری فقه و اصول استادیار فقه و مبانی حقوق اسلامی موسسه آموزش عالی پارسا

خلاصه مقاله:

یکی از تاکیدات مهم اسلام که نقش اساسی در رشد و تعالی و تقرب او به سوی خداوند دارد نکاح و تشکیل خانواده است ازجمله مهمترین شرایط صحت نکاح کفویت درازدواج است که به معنای مسلمان بودن زوج و زوجه می باشد سوالی که در اینجا مطرح است اینکه آیا گذشته از وجود این معنا برای کفایت که از شرایط صحت عقد نکاح به شمار می باشد بطوریکه فقدان آن مقتضی بطلان عقد نکاح است معنای دیگری را میتوان برای آن تصور نمود؟ بر فرض وجود معنای دیگر چه تاثیری در ازدواج دارد؟ نگارندگان در این تحقیق پس از نقد و بررسی به نتیجه می رسند که کفایت یک اصطلاح اضافی و نسبی است که مراد از آن در فقه در صورتی که از شرایط صحت نکاح تلقی می شود اسلام است و در صورتی که در قسمت اداب و مقدمات نکاح مطرح شود ملاکهایی است که نادیده گرفتن آن نمیتواند موجب بطلان عقد نکاح شود منتها رعایت و لحاظ آنها تاثیر بسزایی در بقا و استمرار عقد نکاح و یک زندگی موفق بشمار می آید و موجب تسمیه اطلاق زوج و زوجه مناسب و مطلوب میشود در این مقاله بیش از هر چیزی سعی شده است که پس از تبیین هردو معنای کفایت معیارهای کفایت به معنای دوم همچون: ایمان و تقوا و دینداری اخلاق پسندیده و نیکو اصالت و شرافت خانوادگی سلامت فکرو روان و از منظر قرآن کریم و نیز روایات مورد بررسی قرار گیرد

کلمات کلیدی:

کفایت، نکاح، ایمان، اخلاق پسندیده، شرافت، سلامت فکر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/534226>

